

Bucurii și tristeți de Crăciun

după Ana-Maria Botnaru

Bcuria că ne este dat să trăim un atât de mare mister: Dumnezeu S-a făcut Om pentru mântuirea lumii întregi...

Tristețea că mulți dintre oameni nu mai înțeleg nimic din Sărbătoarea Nașterii Domnului; unde sunt: Pruncul, ieslea, magii? Au rămas doar Moș Crăciun, bradul împodobit, cadourile, masa îmbelșugată!...

Bcuria că trăim un timp binecuvântat, de lumină și rugăciune...

Tristețea că mulți nu au timp să se roage, nici măcar în zi de sărbătoare. Se grăbesc, trândăvesc...

Bcuria că trăim, cu mic cu mare, o sărbătoare a copilăriei regăsite...

Tristețea că mulți refuză darul dumnezeiesc de a avea un copil. Îi preocupa cariera, banii... Vor „să-și trăiască viață”... Vor să-și păstreze „libertatea”. Sau silueta...

Bcuria că magii au venit să I se închine Mântuitorului nostru Iisus Hristos...

Tristețea că puternicii lumii acesteia îl ignoră sau I se opun, de parcă lumea ar fi a lor, iar ei ar fi veșnici...

Bcuria că Maica Domnului „păstra toate acestea în inima ei”...

Tristețea că inimile multor oameni nu mai păstrează nimic, nici măcar respectul față de cele sfinte...

Bcuria că îngerii au cântat, lăudându-l pe Domnul...

Tristețea că în zilele noastre mulți nu îi mai învață pe copii Îngerașul...

Bcuria că S-a smerit, luând chip de Prunc...

Tristețea că mulți politicieni sau oameni pretinși că au știință sunt obsedați de putere înlocuindu-L pe Dumnezeu... Pretind că spun adevărul, dar ei nu știu ce înseamnă Adevărul...

Bcuria că primii chemați să-L slăvească pe Hristos au fost păstorii cei sărmani...

Tristețea că mulți au cultul banului căruia i se închină, disprețuind pe oamenii săraci și credința lor...

Bcuria că magii s-au lăsat conduși de stea la staulul unde era Pruncul divin...

Tristețea că mulți nu se mai lasă conduși la Biserică de lumina Duhului Sfânt...

Bcuria că Iisus ne-a promis: „Cerul și pământul vor trece, cuvintele mele nu vor trece...; Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor...“

Sf. Ev. Matei 28,20

Ninge iar!

„Ninge iar! Orașul, acoperit de zăpadă, e atât de frumos! Dar...mi-au înghețat mâinile, picioarele și nasul mi-e roșu de frig! Ce bine ar fi de-aș avea ghete cu blană, mănuși groase de lână și fular moale, călduros! Ce bine ar fi de n-aș avea atât de mult de mers pe jos până la școală sau la biserică! Ce bine ar fi să fie cald în casă!”

Aurora era tare necăjită; ea nu avea nici ghete, nici mănuși, nici fular și nici palton. În casa ei era frig și pe deasupra, la masa de Crăciun nu aveau decât pâine. Ea îi spune mamei că e supărată pe toată lumea și pe Domnul Iisus, pentru că sunt atât de săraci.

Întristată de aceste vorbe, mama a început să-i povestească cum Domnul Iisus a lăsat în cer un palat minunat și a venit pe pământ ca să ne arate dragostea Lui. Dar pe pământ nimănii nu L-a primit într-o casă călduroasă și S-a născut într-o iesle. În iesle era atât de frig încât până și animalele s-au înduioșat și au început să sufle căldură. Acolo Pruncul Iisus nu avea pat și a fost culcat în paie. Toată viața a trăit sărac și niciodată nu a avut o casă. Apoi oamenii L-au bătut și L-au răstignit pe Cruce. Dar El nu S-a supărat pe Dumnezeu și a învățat pe toți oamenii că bucuria vine din inimă, nu din lucrurile pe care le avem. El a mai spus că toți cei care-L urmează vor primi ca dar viața veșnică în palatul din cer.

Domnul Iisus a chemat la El pe toți copiii și le-a spus că palatul din cer este pentru ei, numai să fie ascultători și mulțumitori, pentru că supărarea duce numai la rău. Și că în orice situație, oricât de săraci am fi, putem din puținul nostru să ajutăm pe alții.

Aurora a fost foarte emoționată și, plângând, a ieșit afară. În inimă îi răsunau cuvintele spuse de mama ei. S-a hotărât să fie mulțumitoare și să nu se mai supere, ca să poată ajunge și ea în palatul minunat pregătit în cer.

Când lacrimile i s-au oprit, a văzut în zăpadă un pui de sticlete aproape înghețat. L-a luat în palmele-i calde, l-a mânăgăiat, gândind cu duioșie: "pot să ajut și eu pe cineva în Ajunul Crăciunului".

